

[Iver Poulsen.]

Endvidere fremhæver årsoversigten, at det økonomiske opsving herhjemme og de gode muligheder, vi har haft, først og fremmest beror på en ændring i de internationale konjunkturer. Det vil altså med andre ord sige, at de vanskeligheder, vi står over for i dag, er selvskabte vanskeligheder.

Men den økonomiske årsoversigt nøjes ikke med at afsige denne hårde dom over den økonomiske politik, regeringen har ført; den anviser også vejen ud af den vanskelige situation, vi står i, men det er netop den vej, regeringen indtil nu har haft så svært ved at gå, nemlig gennem en begrænsning af det offentliges udgifter at sætte bremse på efterspørgselspresset og samtidig indlede en skattepolitik, som stimulerer den private opsparing.

Videre siger regeringens økonomiske årsoversigt, at et forsøg på at stoppe efterspørgselspresset udelukkende ved en generel stramning af skattepolitikken gennem forhøjede afgiftssatser og øget skatteudskrivning ikke vil være hensigtsmæssigt, fordi det ikke vil mindske efterspørgselspresset dér, hvor det er stærkest, nemlig i bygeområdet. Derfor må det synes helt nødvendigt at skære toppen af bygge- og anlægsvirksomheden.

Når jeg igen ved denne lejlighed har tilladt mig at henvise så udførligt til den økonomiske årsoversigt, er det ikke blot, fordi den vej ud af vore selvskabte vanskeligheder, som årsoversigten anviser: en begrænsning af det offentliges pengeudpumpning, af det offentliges virkeområde og en skattepolitik, som begunstiger og stimulerer den private opsparing, er den samme vej, som de uafhængige altid har anvist, uden at det har gjort noget indtryk på regeringen, men også — og måske særlig — fordi jeg regner med, at regeringen ikke denne gang tør sidde egne ansvarlige embedsmænds anvisninger overhørig, fordi disse anvisninger netop er så stærkt sagligt begrundet, og fordi den alvorlige situation, som regeringen har ført landet ud i, simpelt hen maner til øjeblikkelig indgriben, som embedsmændene siger det i regeringens eget økonomiske sekretariats årsoversigt. For forholdet er jo det, at skønt Danmark vel aldrig har haft så gode muligheder for stigende velstand, øget konkurrenceevne

og styrket international anseelse som siden 1958 og til dato, er det lykkedes regeringen at misrøgte disse muligheder i en sådan grad, at landet er ført til randen af en økonomisk krise med en stadig mere utilfredsstillende balance over for udlandet og et fortsat, efterhånden faretruende, svind i vor valuta-beholdning.

Midt i de alvorlige vanskeligheder, regeringen således har bragt landet og sig selv i, vil man så forsøge at rette stillingen op ved gennemførelse af det lovforslag om almindelig omsætningsafgift, hvis anden behandling foretages her i tinget i dag.

Naturligvis var regeringens formål med lovforslaget både at bremse efterspørgselspresset og at skaffe staten øgede indtægter gennem nye afgifter. Når man husker den højtærede statsministers udtalelse i sin tid om, at de direkte skatter næppe lader sig presse højere op, forstår man godt regeringens ønske om nye afgifter, hvis størrelse af skatteyderne ikke nær så let lader sig måle eller kontrollere som de direkte skatter, der kan aflæses på skattebilletten. Således tænker næppe mange forbrugere på, at en skat som tøjskatten indbringer staten et beløb af ca. 365 mill. kr. om året. Jeg minder endvidere om, at den højtærede finansminister i sin fremsættelsestale nævnte, at en almindelig omsætningsskat er et let anvendeligt og hurtigt virkende finanspolitisk middel, og at den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Peter Nielsen, ved første behandling mente, at den almindelige omsætningsskat vel nok vil give nogen utilfredshed i begyndelsen, men at den almindelige forbruger i løbet af få måneder ikke ville skænke denne skat mange tanker. Hurtigt glemt — håber regeringen. Ja, så forstår man godt regeringens ønske om at få et så godt finanspolitisk middel i hænde, der kan bruges, som det er blevet brugt i Norge, hvor man begyndte med en omsætningsafgift på 5 pct., og hvor man nu efter et par omdrejninger på forbrugsskatteskruen er oppe på en omsætningsafgift på 10 pct.

Forholdet er altså det, at regeringen har ført landet til randen af en økonomisk krise, skønt Danmark som nævnt vel aldrig har haft så gode muligheder for en virkelig forøgelse af den reelle velstand.

Derfor kommer, at man har undladt at